

give dobbelt Pension til dem, der ere afgaaede tidligere, saa vil jo Hørvæsenet blive en endnu kostbarere Institution, end det allerede er. Jeg vil derhos sige, at naar disse Andragere mene, at de bør stilles paa lige Fod med Embedsmændene, saa vide vi jo, at Lønningstillæg kun ere tilstaaede Embedsmænd med indtil 4,000 Kr. Lønning, men af de Andragere, der her fremstille sig, ere de allerfleste Generaler og Oberster, som vistnok ikke vilde komme i Betragtning, naar der var Tale om Lønningstillæg til Embedsmænd, og saa meget mindre kan der her være Grund til at foretage en Hensynsning. Jeg vilde virkelig betragte det som meget beklageligt, om Thinget vilde gaa den Vej. Men som sagt med Hensyn til selve Motiveringen og det Forhold, hvori de vedkommende Pensionister staa til Staten, kan jeg henholde mig til den høitærede Minister, og det forekommer mig, at jeg ogsaa kan gjøre det for Underklassernes Vedkommende, idet hans Grunde i det Væsentlige ogsaa kunne rettes mod disse Andragende.

Formanden (Krabbe): Der er indtegnat 6 Talere; det synes saaledes, at det maaste ikke kan undgaaes at holde et Møde i Aften, men jeg tror dog ikke strax at maatte bestemme mig dertil, men vil forsøge, om vi ikke i dette Møde skulde kunne tilendebringe Forhandlingene.

Winther: Jeg frasalder Ordet.

Ordføreren (H. Nielsen): Maa det være mig tilladt at gjøre endnu en Bemærkning, som jeg forglemte, da jeg havde Ordet.

Formanden (Krabbe): Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (H. Nielsen): Der er foruden de Andragender, over hvilke der er afgivet Betænkning, desuden indkommet 2 andre Andragender, som Udvalget, da de ere indkomne paa et saa sent Stadium, ikke har havt Leilighed til at afgive Betænkning over, og vistnok heller ikke kommer til. Det ene er et Andragende fra Kallundborg og Aarhus Byraad, hvori ansøges om, at der maa blive oprettet en 2 Gange daglig Postforbindelse mellem Kjøbenhavn og Aarhus ad den nordvestjællandske Jernbane over Kallundborg. Man mener, at det forenede Dampskibsselskab paa ingen Maade tilfredsstiller de vedkommende Interesser. Andragendet er, saa forekommer det mig, vel oplyst og fra Andragernes Standpunkt vel motiveret, men jeg kan ikke have nogen Mening om, hvorledes Udvalget vilde have stillet sig til det. Det andet Andragende er fra Hr. Lauritz Petersen, som er Entrepreneur ved det vestjydske Baneanlæg, om Eftergivelse af Mulkterne for en enkelt Jernbanestrafefnings Vedkommende, nemlig Lunderskov = Esbjerg. Udvalget har heller ikke

havt Leilighed til at afgive nogen Betænkning over dette Andragende og jeg ser mig sølgelig ikke i Stand til at udtale mig om det.

Jørgensen: Det er blot et Par Ord, jeg skal udtale i Anledning af det Andragende, der er indkommet fra 2,600 Beboere i Midtjylland. Det ærede Udvalg synes jo at have ikke saa lidt tilovers for dette Andragende, men det har dog ikke kunnet række sig saavidt, at det kunde gjøre en Indstilling desangaaende. Den høitærede Minister har ikke udtalt sig om denne Sag, ellers skulde jeg ikke have berørt den. Jeg vilde ønske, at den høitagtede Minister kunde slutte sig til Udvalget, som dog har interesseret sig saa meget for denne Banelinie, at det forventer, at den vil blive undersøgt, naar Tiden dertil kommer. Der er meget store Landstrækninger mellem Sydbanen Lunderskov = Esbjerg og Silkeborg = Herning = Banen, og det kan vist ikke feile, at der i sin Tid nok vil blive anlagt en Bane derimellem. Nu forekommer det mig, at det Punkt, der her er foreslaaet, kunde være passende.

Formanden (Krabbe): Jeg beder det ærede Medlem erindre, at der angaaende dette Andragende ikke foreligger nogen Indstilling; Gjensstanden for Forhandlingene er Indstillingerne.

Jørgensen: Jeg skal heller ikke udtale mig videre derom, men jeg vil dog udtale det Ønske, at den høitagtede Minister vilde give et Svar i Retning af, at han er enig med Udvalget. — Da jeg nu har Ordet, skal jeg udtale mig om de Andragender, der ere indkomne fra de to Følkehøjskoler, der besvære sig over, at de ikke have faaet noget Belp af de 28,000 Kroner, der ere bevilgede paa Finantsloven til Følkehøjskoler. Det forekommer mig, at det er en uheldig Maade, hvorpaa disse Penge uddeles, og at, hvis vi skulde vedblive med at bevilge noget hertil, maa det ske efter Regler. Jeg har altid stemt for at give Højskolerne Understøttelse, men hvis denne vedblivende skal uddeles paa den Maade, som set er i de sidste Aar, saa forekommer det mig, at det vilde være rigtigere at give Pengene til fattige Elever paa Følkehøjskolerne. Den ærede Minister søger paa enhver Maade at bore sig ind i disse Skoler for at skabe en stærk Kontrol med dem, og bliver han ved dermed, saa vil han skabe dem i ikke ringe Grad. Han kan ikke ødelægge dem — det tror jeg ikke —, men han vil, som sagt, kunne skade dem. Jeg finder i det Hele, at den Maade, hvorpaa disse Penge uddeles, har Udseendet af, at man vil drive Politik med dem, men dette er vistnok meget uheldigt. Jeg tror nu, at den bedste Kontrol med disse Skoler er den, som Foreldrene udøve. Det kan jo ikke nægtes, at det koster ikke saa lidt at komme ind paa disse Højskoler, og da det nu er Bønderne,